

ชื่อเรื่อง	การศึกษาต้นทุนการผลิตอ้อยและการขนส่งอ้อยเข้าโรงงาน กรณีศึกษา : พื้นที่ตำบลลุงเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการผลิต 2560/2561
ผู้วิจัย	นายนราวิชญ์ แก้วหล่อ นายมุตติวัฒน์ ปักเสติ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์เลิศภูมิ จันทระเพ็ญกุล
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต	สาขาวิชา เกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัย	ราชภัฏบุรีรัมย์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาต้นทุนการผลิตอ้อยและการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานกรณีศึกษา : พื้นที่ตำบลลุงเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการผลิต 2560/2561 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา (1) เพื่อศึกษาถึงต้นทุนการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานของเกษตรกร (2) เพื่อศึกษาถึงต้นทุนตามรูปแบบการเพาะปลูกอ้อยของเกษตรกร และ (3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการปลูกอ้อย การเก็บเกี่ยว และการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานของเกษตรกร ในการวิจัยครั้งนี้ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดคือ 321 คนโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ทำการรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรผู้ทำการผลิตอ้อยโรงงานในตำบลลุงเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการเพาะปลูก 2560/2561 จำนวน 42 ราย เป็นกลุ่มเกษตรกรกรณีลูกไร่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

จากการศึกษาพบว่า ต้นทุนการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานของเกษตรกร กรณีลูกไร่ในพื้นที่ตำบลลุงเหล็กอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การปลูกอ้อยด้วยแรงงานเครื่องมือ จำนวน 42 คน ต้นทุนค่าแรงงานการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 1,415.05 บาทต่อไร่หรือ ค่าแรงงานการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อตันเท่ากับ 85.45 บาทต่อตัน และค่าวัสดุในการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 4,558.61 บาทต่อไร่ หรือค่าวัสดุในการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อตันเท่ากับ 275.28 บาทต่อตัน

ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการปลูก การเก็บเกี่ยวและการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานของเกษตรกร มีปัญหาหลายด้าน กล่าวคือ ปัญหาด้านการปลูก ได้แก่ การขาดแคลนแหล่งน้ำในการปลูกหรือแหล่งน้ำที่มีอยู่ไกลจึงทำให้การขนส่งน้ำลำบากล่าช้าต่อการปลูก แนวทางแก้ไขคือการขุดสระเก็บน้ำหรือเจาะน้ำบาดาลเพื่อให้มีแหล่งน้ำสำหรับการปลูกหรือการซื้อน้ำจากพื้นที่ใกล้เคียงที่ให้สะดวกต่อการปลูกอ้อย ปัญหาสภาพพื้นที่ในแปลงมีตอไม้หรือต้นไม้กีดขวางทำให้ไม่สะดวกในการใช้รถปลูกอ้อยทำให้เกิดความล่าช้าในการปลูกแนวทางแก้ไข คือ การขุดตอทิ้งหรือนำเครื่องจักรกลที่สามารถเอาตอไม้หรือต้นไม้ออกได้มาใช้งานปัญหาการขาดแคลนท่อนพันธุ์ที่ดีในการปลูก แนว

ทางแก้ไข คือ การหาท่อนพันธุ์จากแหล่งที่น่าเชื่อถือหรือซื้อจากโรงงานที่มีการเพาะพันธุ์ขายเพื่อให้ได้ท่อนพันธุ์ที่มีคุณภาพและปัญหาด้านการขนส่ง ได้แก่ ทางขนส่งไม่สะดวก แนวทางแก้ไขคือ ปรับปรุงทางขนส่งให้ดีขึ้นเพื่อให้สะดวกต่อการขนส่งปัญหาการเก็บเกี่ยวคือการขาดแคลนแรงงานคนในการเก็บเกี่ยวอ้อยแนวทางแก้ไขคือการรวมกลุ่มของบุคคลในพื้นที่ที่ว่างงานเพื่อให้เป็นกลุ่มในการเป็นผู้รับจ้างตัดอ้อยด้วยแรงงานคน ปัญหารถตัดอ้อยเหยียบอ้อยหรือทำอ้อยหล่นเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากเนื่องจากรถตัดอ้อยเป็นเครื่องจักรขนาดใหญ่จึงยากที่จะหลบหลีกการเหยียบอ้อย ปัญหาสภาพภูมิอากาศที่มีความเปลี่ยนแปลงไม่เหมาะสมเป็นปัญหาที่ไม่สามารถควบคุมได้ และปัญหาการขนส่งปัญหาการติดคิวอ้อยนานทำให้การขนส่งอ้อยล่าช้า แนวทางแก้ไขคือ โรงงานควรกำหนดคิวอ้อยให้เหมาะสม เพื่อให้เกษตรกรไม่ต้องขับรถอ้อยไปรอคิวที่โรงงานเป็นเวลานานซึ่งจะส่งผลต่อค่าความหวานและน้ำหนักร้อยลดลง

คำสำคัญ: ต้นทุนการผลิต, การเก็บเกี่ยว, การขนส่ง , การปลูกอ้อย

